

Napodpisani so dopisi ne tiskaju. Priloznani so pismu tiskaju po 5 nov. svaki rodnk. Oglasi od 3 rodakah staju 60 n. za svaki rodnk vika 5 n.; ili u slucaju opotovanja uz pogodnu sa upravom. Novici so silju postarskom naputnicom (asogno pustate) na administraciju "Nasa Sloga" Ime, prezime i najblizu postu valja točno oznaciti.

Komu list nedodje na vrijeme, noka to javi odpravništvu u otvorenu pismu, za koje so na plaću postarino, ako so izvana napiso: "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari". Nar. Pos.

Izlazi svakog četvrtka na okoloma arku.

Doplei so novčanju ako so i notkaju.

Nobiljegovani listovi so neprimaju. Prodajata s političnom stoji. For. sa seljaka 2 for. na godinu. Računjevo for. 3/4, i na pol godinu. Izvan carovine vika postarino.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi so u Via Toronto br. 12.

Bratski savjet.

Koncem prošloga mjeseca donio je naš ljubljanski drug «Slovenski Narod» pod naslovom «Nasvet primorskim Slovanom» dopis iz Savinja, kojim podaje primorskim Slovanom, napose nam iz Istre, toll svudašnjih svjetlah to izrazah ljubavi i bratimstva, da ne možemo od manje, a da so na sudut i ljubav tu neosvrnemo, to iskreno savjeto brata Slovanca za nekoliko opazakah popratimo.

Dopisnik izjavlja ponajprije, ko- likim veseljem prate naša brada u Stajarskoj narodni naš napredak, jer da oni znadu najbolje ocijeniti našu pobjedu u Pazinu, Buzotu itd., budući vodo i sami borbu kao što je naša.

U toj borbi da jih najbolje pod- upiru narodni novčani zavodi, posu- jilnice, kojih imado upravo u južnoj Stajarskoj liop broj, i to vika nego li jih imadu svo ostale slovenske po- krejavnja. Svo to posujilnice, na delu ujim Mariborska i Osljska, zatim Prej- ska i Konjska, da naproduju izvrstno.

Pomođu posujilnicah, da su so otresla brada naša u Stajarskoj skoro posvo tudjoga kapitala, ili bolje rokad, da su zadobili natrag dio domaćoga kapitala, kojog su prije ulagali u njomaško štadionice i kojim su Niomoi gospodarili, ponosod so buhate, da imadu kapital; ali kapital taj bio je slovenski, a a njim su Niomoi sirotu Slovanca tlačili i gazili, osobito u vrijeme izborah.

Sada, da su so pomođu posu- jilnicah oslobodili gospodarskih pija- vicaah, odesuljah, kojih bijaše mnogo u redovih narodnih protivnicah, koji su ubogog seljaka uništavali, hnojad ga boz milostvja u siromaštvo.

Broj eksokutivnih dražbah, da so je silno umanjio, te je usljed toga svuda opažati u materijalnom obziru najliopši napredak.

Pritisak protivnih novčanih mo- gućnicah i neprijateljskih novčanih zavodah, da je kod izborah skoro po- svo prestat; ovi da su sada zadovoljni, ako dodje k njim dobar gospodar po novac. — Pošto so potreba vika slo- venskih seljakh klanjati niomaškutarskomu vjorovniku, stupa sada boz straha i vedim ponosom i samosviosti k izborom, da glasuje tako, kao što to zahija- vaju materijalne koristi slovenskoga naroda.

To je sjajan uspjoh, kajoga su tim postigla brada Slovanoi na narodo- gospodaratvanom i političkom polju, što su u pravo vrijeme oživotvorili tako liop broj narodnih posujilnicah.

U Primorju — kaže dopisnik — josu slični narodo-gospodarstveni od- nosnji — samo jošto zalostniji nego li bijaše prije u Stajarskoj. Bogatuši josu skoro svo sami Talijanaši, a ti dori ubogu slovensku raju do biolih kostijuh.

Primorski Slavoni — kličo do- pisnik — uspjoh Slovancaah na dol- njoj Stajarskoj nekta Vam služi kao primjer. Osnivajte posujilnice!

Primorje imado do sada u Kopr- u jednu jedinu posujilnicu, koja je u izvrstnih rukuh, to koja uspješno radi. Nu, ta je samo za koparski kotar; siro nomaško svoga djelokruga pružiti. Za ostale kotara moraju so nove po- sujilnice osnovati.

Prije svoga paka imala bi so po- sujilnica u Pazinu oživotvoriti.

Pazin je sređišče i središče Pri- morja. Taj osnovana posujilnica za- dobiti so brzo veliku važnost proto- žuč postupio svoj djelokrug po svih ostalih stranah Primorja, dok so i taj nosonuju posebni novčani zavodi.

Zatim razpravlja dopisnik kako jo u Pazinu najlaglje oživotvoriti na- rodnu posujilnicu, jer da so je taj ulomio narodni odvijatelj g. dr. A. Dukič, a iskustvo da uči, kako jo

neobhadno potrebit kod novčanih za- vodah čovjek, pravnički naobražen. —

Kod osuivanja posujilnicah u Primorju, da so njim za stalno na ruku idi ravnateljstvo koparske posujilnice, a nomanjo i «savoz slovenskih posu- jilnicah», na delu kojih stoji poznati rodoljub i zomajski zastupnik g. M. Vošnjak u Celju.

Posujilnice, narodno novčano za- vodo — završuju dopisnik — moraju imati primorski Slavoni, ako hoće na- predovati bilo u narodnom, političkom ili u materijalnom obziru. Takova za- vodo moraju imati, hodo li, da bude njihovo djelo, njihov napredak imao čvrst i stalan temelj.

Mi smo od ariga zahvalni čosti- tomu rodoljubu iz Stajarske, koji nam kaže otvoreno, iskreno i rodoljubno put k našemu narodnomu napredku. Vruda jo i naša želja, da so njegovi plomeniti predlozi čim prije oživotvoro, znajući, da dok bude naš puk novčano ovisan od narodnih protivnicah, da neima govora o pravomu napredku, najmanje pako o povemašnjem oslo- bodjenju našom izpod tudjog jarma.

Rodoljubi naši širom Istre i pro- mozgnite temeljito iskreno savjet brata Slovanca, koji nam želi spas i slo- bodu našu. Svaki Vaš savjet ili na- putak primiti ćemo objoručka, pak da ujedinjoniui silami pomognemo bied- nomu narodu, koji strada i trpi naj- većima s toga, što so u novolji mora utedi svojem najljudim protivnikom.

Pružimo mu dakle pomoćnicu- ruku, koju so on, kada bude jednom samosvojnu i slobodan, blagoslivljat do zadnjog daha!

DOPI SI.

Iz Buzeta. (Prva obdinska sjodnica. — Konno). Kako Vam obedah, ovo mo- da Vaš list izdaje o zadnjih tođkah dnev- noga rada prvo obdinske sjodnice.

XVII. tođka: Ima so odlučiti o pi- tanju glede izplate Iv. Patričiću, Iv. M. Matkoviću, I. Corovcu i L. Poropatu. Ob- dinsko zastupstvo zaključilo, da so izradi to pitanje finančialnomu odboru na protras.

XVIII. Ima so odlučiti glede razku- ljivih lokarjah, koje jo pružio lokarnik Iv. Pernegla. I ova tođka bi izradila fi- nančialnomu odboru, da razvudi u koliko su opravdani zahtjovi g. lokarnika, pak da zastupstvo o tom izvisti.

XIX. Odlučiti o pitanju bivšeg pred- sjodnika g. A. Bilgata, da mu so izplate romunoročje u iznosu od for. 461. Za stupatvo zaključilo, da so i ova tađka pro- dade finančialnomu odboru, koji so ju proučiti i o njoj zastupstvo izvlastiti. K ovoj tađki imademo samo toliko prilju- titi, da jo bivši predsjednik g. Bilgata prije nego li bijaše u odbor izabran, obe- dno, da so so odredi kao član odbora -- bude li izabran -- avako plađo, a pošto bijaše izabran predsjednikom, dudo si odmjertiti mjesočnu plađu od for. 45.

Tako Vam so jo mirno, težno i u najliopšom redu avršila prva obdinska sjod- nice, a mi so avršati nadamo, da so tako i u bududo biti.

Pogled po svietu.

Trst, dno 20. Julija.

Austria-Ugarska: Na političkom polju neimamo ovih poslednjih osam danah u Austro-Ugarskoj nitakvo važnije novosti. Ljetna sprina, koja je gospodu diplomatote potjerala u razne kupelji i kladisćica, neodpušća, da so europjski mir već za sada naruši. Za Slavane, napose za nas primorske Slovance dogodilo so ipak takav doga- djaj u našem javnom životu, da ćemo na nj zalibože dugo i dugo pamtitii. Nemila smrt ugrabila nam jo naime po- najbolju silu na političkom polju, onoga okrotnoga, ustrajnoga, požrtvov- noga i nesobidnoga vođu trčanskih Slovanah, prvriednoga urednika «Eđi- nosti», g. Viktora Dolanca. Udarac jo to pravolik za naše kukavne poli- tičke odnošaje. Na njegovom prera-

PODLISTAK.

Nesretna oklada.

(Crtica iz pučkog života. Napisao F. Hlamaki.)

Zima jo u cvietu a godina jo 187... Nesnosna studen, koja so ovom zetinom spustila na to blaženou zemlju, nije pozna- ta niti najstarijim ljudem malenog gra- dca V., što no so ponosno uzdiže na jed- nom od nizkih brižljivakah ponajvećeg etoka naše mile Istre. — Svo što so mi- entni može, gleda, da izbjegne ljutoj zimi, da si nadje tople sklonišče.

Veber jo duvera «Nedružno dječice» a jedanaesti po prilici sat. — Bliadi mjeseco plovi mirno obidnim svojim putem po zviez- danom nobu i motri pozornu, da li so so koji od smetnikah usuditi i ovo nođi po- činiti kakvo nedjelo.

Vjotra silna neima već samo student, hoo izjedajući vjotrić poigrava so liščom ze- lenih maslinah, što no, poput zelenog vienca, e jedne strane kite sivo zidno starinskog gradca.

Osim što ti kadšto dopre do ušnih šum mrtvo so odbijajućeg mora o strmo kliaure, svo jo inače mirno, svo spokojno, kao da so nalazi sam samcat na površju tog čemernog svieta.

Nu, prodjemo li malko uzkom ulicom, tamo mimo kuće krčmarice Mico, odmah

čomo so osvjedoditi, da još netko ostaa nas živi ili bitišo. —

Kroz maloni prozor nizko kućarice slabo titra svjetlo uljeno svjetiljko, čijo so polutamno zrako gube na posivljolom zidu protivno kućelo.

Hajdo, zavririmo malko kradom tko to jošte bdijo. —

U jednom kutu maleno sobice, koja jo ujedno i kuhinjom, posjela so za maloni stol četiri mužkara. U onoj polutami je- dva možože razpoznati svjedošt onih ml- donadžkih lihal i osobitu radost, koja so, nišim nepomućena, na njima odstava. — U sredini stola oholo so kočii oveliki vrč, kojega jo izbođeni trbuli napunjen rumo- nom kapljicom.

Po pojedinih krotajlih tiela, osobito rukuh i oštah opaža so, da igraju karto. —

«Bači karagi!» kriko jedan iz družtva. «No imam?» — Odgovori drug mu.

«Triškulu!»

«Triću doljo!»

«Pa! Pi! Pi! Pi! Eto ti svo karto na stolu i partija gotova.»

Mica! donesi vina!

Do sad neopazena, skođi so najednom negdje iz zakutka pristala ženka.

Po plavoj joj kosi, koju jo pustila u podpunu nomar, rekno bi na prvi mah, da jo to siha zabrinuto mužko, kojog so hijjado svakejakih obiteljskih misli kola po glavi. — Nu, ako joj dobro promotriš

ponosno držanje, ako ti no izbjegnu oku oni mull i žarki pogledi, što no ih, uz iz- gabni posmjeh na rumenih ustnah, iz- mjenjuje sa jednim od onih momakah, to napokon ruzičasta rumna, koja joj milo krijo ono liopo lice, tad soš odmah prizna- ti, da Mica nije malica, već djevojka, kojoj nabijaše jošto sudjeno, da okusi sroču bračnoga života.

Djevojko do od prilike biti osamnest godina. No, kako jo je blaga mati narav obdarila liopim stasom i podpuno razvije- nim tielom, rekno bi čovjek, da ih broji bar dvadeset i pet. — Koliko jo razvi- jena tiela, toliko jo opot vragoljnata, al ujedno hrabra i vatrona duha. Neima u njenoj momka, koji bi bio vriedan var- vum poljubcom obezdaštiti poštono joj lice.

Mica nije domaća djevojka. — Ona so jo zajedno sa majkom i mladjom jij sestrom pred malo godina amo dospelila. — Veli, da jo iz susjedne Kranjske, a to joj i izgovor kaže. Otac joj jo već odavno umro. Čim so jo zanimao, no znamo. — Ostav tako njih tri ženake same, podjelo po svietu trbuhom za kruhom, dok ih poku- slujač ne donese i u gradju V. Iz prvog početka otvoriso nokakav dućanić, na videc, da im posao ido trajajvo, napustiso to, te pokušaše otvoriti krčmu. Tuj im sroču bolje poslužila, jer akoprem so nisu moglo pohvaliti bog zna kakovim dobit- kom, ipak jo moglo mirno i bez oskudice

životariti od dana do dana. — Sve so je dntako imalo zahvaliti marljivoj i štediti- voj Mici, koja jo bila u kući atroga go- spodarica. Mica, daj nam račun!

Imato deset litarah po dvadeset i pet. — Dobro je, zapisi i lahku nođ!

Lahku nođ!

Upravu jo druga po polnoći, doba, u kojoj, kako bado kaže, vulkodlaci, vilo i razno sablasti svietom obilaze. — Thi jo mir i polkoj već odavna razprostro svoja lahka krila nad drevnim gradćem i bacio jur umornu mu djecu u zlačano kućlo žo- ljenoga sanka. — Nigdjo daha, nigdjo živo dušo, koja bi i najmanjim smetanjem mo- glava poremetiti taj blaženi mir. —

Nu, usjed one čarobna tišine, najed- nom so vježju uzkom ulicom gusti, ne- stalni poraci, a malo zatim i vesola pje- sama. —

Glavosi im nisu baš saame u redu. Nihi nogo ne atajo baš čvrsta, to da nije okole židovah, o koje so često podupiru, viko puta bi robra zemlju poljubili.

Tk, kamo ih nevrlja nosi? Zar još nije doba njihovu pečinku? Zar se no boje, da so zanoge probuditi? Eno, već so duje u susjednoj kući, kako majdino zlato u zibci «mačo» to so neće uniriti dok mu brižljiva majka, koju možda upravo sada najsladji san grli, ne zadovolji sra- djanim nupojem. — I nepogriješivi, kuku- riku« najavlja već negdje iz svoga ložišta

nom grobu plaču ne samo braća Slovenci, već dapače i svi Hrvati, koji ga poznavahu, jer je on vazda tuplo preporučao i zagovarao ljubav i slogu među ova dva susjedna plemena.

Medju Niemci u Čuskoj počeli se pojavljati ozbiljni glasovi za mirom između Cehah i Niemceah, stanjućih u kraljevini Čoskoj.

U Hrvatskoj nastoj je prepri između grofa Draškovića i bivšega predsjednika kluba vladine stranke Vukotinovića. Onaj je naime izjavio u bečkih novinah, da je neki uvaženi član vladine stranke nudjao stranki pava 30 saborskih mandatah, ako kod izborah uzradi proti neodvisnoj i središnjoj stranci. Vukotinović niče gorjuju tvrđnju, a grof Drašković ju ponavlja očitjuć, da imado za to i pismenih dokazah.

Srbija: Neko su rusko novino javilo, da kani Austrija Srbiju svojim četami okupirati. Viost ta se biogradske i bečkimi novinami odlučno pobija.

Bugarska: Slavovi bugarske deputacije, koji su izrekli novoizabranom knezu Ferdinandu zapisnik sjednice, u kojoj bijaše izabran bugarskim knezom, nisu se jošta iz Bođa povratili u Sofiju. Su svih stranah dolaze viosti, da princ Koburg nećo biti od volovlastih priznat bugarskim knezom.

Rusija: Iz Petrograda javljaju, da princ Koburg noima ni najmanjeg izgleda, da bi mogao za sudu zasjesti bugarski prijestol. Ruski car i carica povratili su se 15. t. m. iz finskih pokrajinah u Peterhof.

Francuzka: Francuzki sabor primio je 18. t. m. velikom većinom glasovah vladin predlog o pokušanoj mobilizaciji. U tom naziru Niemci izazivaju sa strane Francuzah, kojim se groze kao i malenoj djoci.

Italija: Službena »Polit. Correspondenz« javlja, da rasto kod evropjskih dvorovah sve to višo ugled i upliv sv. stolice, što se imado pripisati obziromu i mudromu postupanju sv. Otona.

Njemačka: Njemački cesar odputio se i ljeto u Gastein. Radi njegova putovanja, da su na nekotjih prugah poprimljeno strogo mjoro zbog sigurnosti, jer da bijahu na nekotjih mjestih po revolucionarnih razdijelju oduležu, kojimi se je upozorivalo na putovanje cara.

skori dolazak svojo miljenice — rumono zoricu.

— No će potrajati dugo a bliđi će mjesec provaliti svoju običnu prugu. Nu, kao da mu nijednom ponestalo snage. Kako da mu se no da mirno napustiti onaj neizmjerne broj igrajućih se zvijezdah. — Zar mu je možda bistro oko zagledalo ono tamo, kod crkvice sv. Antuna, četiri noćnika, to bi rado znati, što li sada kano? Nješto se prepriju. — Njihova se luka u onoj noćnoj tihini daloko razlegla po dubokih dragah. — Eno, jedan dižo u vis piosit, da njom udari druga. Troći mu ju na virome ulovi. Nastane kratko komešanje, pak opet mir, kao da nije ništa bilo. — Jedva pedeset korakašnjah od crkvice sv. Antuna, oto ti crkvice sv. Ivana, koja se nalazi uprav u sredini stana pokojnika — turobnoga groblja. — U crkvići titra slabo svjetlo. Biti će u nutri sjegurno koji čovjek, koji božji stvor, koji je prijašnje noći pod nadzorom zabrinute majke, sestri ili brata mirno pođivao u toplom krevetu, noćas leži nepomično i zapušteno od svihih već četiri daske, a sutra već tihiti će ga čitavi hvat zemlje, koje težinu ipak odućiti nećo, jer ga nemila smrt oslobodila svake muko i boli, lijev ga dušo — živih osjećaja. — Koliko li promjena u živu čovjeka u sigla dva dana!

(Dalje sledi.)

Razgovor na božjem poju

međ trojicom od trih podkomuni

Vižnadao: Nodavno spoznalh smo mi nlike fratre, ki su na božjem poju stanujuć, molili blaženu Divicu Mariju za blagoslov i mir u našoj podestariji; bilo je poli nas drugođe živjenje; por bako, nismo si razpikidali život, kako bomo sada, poli buriočarana, poršuta, sira i hilbea smo vosolo »ajninonali i bugarili«.

Labinjao: Istina je to kuno. Sada svaku vođer od pota mokrom stomanjom doma pridome, i namosto, da bimo se pokopili zalogajom poršuta ali kušidom sira, pak to zalali s črnom božjom knplioom iz badvice, žlompamo onu, ka je proz kolura iz komunske storne.

Kastellrao: Po krajovlja Marika, samo kad pomislim koliko bronat grozja ntrgam od lita, vaje mi so delo sgrjipš, vinat mi so zdžija, mišatod mi so ržo kako buoiñ kad so stano na broka: prāt prodāt, sir, jaja i mnslo prodāt, grozje prodāt, turkinju al fermentu kupovat i ono malo vina, koga nepoštam za kakov god i za tolnko; al kad mi dohtnau sad ovaj sad onaj kroz lita na vrata, komu so nonadim, s kakovom hartom, da moram platit za to i ono i to šim brže zaš da to svo prodāt, — žono soj, nosal mi nego, da li kogo skodim.

Viš: Otkelga, to je lalina, to pladanje nas turo ja.

Lab: Iment ja bija, ko no pravo doto. Kast: Po majku broka, naš komun ima komunolu dužu od Kamalidovo utinidje i šleju od kapitulakih postj; po onih pušidih raztrkalo bi se brigud čidrnkih ovnoj; po onih grabri mogla bi se naših četat i »kelvat deset lit.— Ča, ko ni puti, bi se jih moglo storit; je mora bito doto, da se iz komunole storno izmnože i ondim soldel fanti plati! Mogla bi rodit po koji mljar, a no pot atolin. Govorim pot stolin, kako niki to, da je tako; zaš po istrili je dosta ravnokantanti, kim jo gakt zavikati: »viva« a za drugo zaviju z nosom pak zajlit za zube kako vleno podropniko Mjorako. Po ti jo aruo za putriju! — Pak još imaju kuraja pokjūt i hiliti naldo za niku analomonsku »Patriju« prijko mora! Tamo, tamo na komunole bi imali obradit ođl — pak bimo imali sira, mesa i vina kroz silo lita u hiži. Viš: A naša Košćara, našo strane, praudito jih gor i dol na livo i desno; rokit bi naš gvardjani, ki moraju Pačinom brajde šavat i puja atrajit, podobno su po svojoj daljini i šitini principutu Montonegra -- nego su prez primaju. — Ki god je poštan, puššan mu noku sudl ku kuriat nam s ovo strane to Košćara domaćnja. A našja para, ki jo kriv, da je naša kasa puma kako i rošoto vodom. A bomo vero dandanašnji jo moć, aa se kumtrnde — a nova i mlada je naša štā Vižnada — hšapaju i glado; tor po tih kumtradah grejno i mi kako i zec kad po costi u brlog dojde, u hižu Božju, da no rođom — Bog mi grlio prosi — u mangazi. — tor bi reć, da nas i Bog zapušća kad smo prez popi. — Po da, mi đujemo karlinote i tromboto, tambur i pijato žvinkat; po tih kumtradah so šijori i impikati*) šedu: lahko je ondu razumit, da, kad svi ti štmoraju, mi tim amučimo, nevidimo ni nođujemo kad ni kako evanogio i šestice iz kase evanogiju i putuju po putu vikovičnoga pogubjenja

Lab: Po boškico, ako ste kad lotos bili po svotoj mnašo pred našom orokvom, sto valja čuli predikača Gardolina, ki poveda junačku skrb naše ravnokantance. Recite nu, ki bi se s njim prehtā, kad ga nemoro krvavi poteh nadkukurikat i žvrnata žaba nadškrgat. Ki do mu zajik prestric, kad ima oštro zube? Kako »o o n a š« zna on brajiti njihovo zasluženje, zaš da oni nisu smutljivci puka, zaš da ni potroba kumkurikat ni škrgatit kad je grasiojo božjo. Pak ki ima znat za njihove konžiljo ita za fonidu, komanciu i za druge afari? Ki pak jo kurjož znat, kako i Gardolin, kamo komunjeki florinidci štrijavaju, noka vero zamo očalo, ako nozna štōt, pak će videt protokol na komunjskoj štorni, kaće je zidar zureći za perpetuu mromo

Viš: Duno, da da mi tri udolamo za pripraviti našim mlajim, ako i no krajevstvo nobosko, na manko krajevstvo manje mikarju?

Lab: Storno mi ovako; Prisožimo si tudu slogu iz svega grla, da nas svaki more št, u vrl, u fanju i ljubavi, ako ste kumtranti, a!

Kast: Pađa kost, tor mi šerot smo imali vajk vro i svoga toga, pak mi svojedno koru grizemo, — a Bogu hvatit, da nas zubi mantinjaju. Naši vrvolaji jim, da do štorna past, ma viš kako jo!

Viš: Mej kum pamotno je rokit, nego ga je petika razumit.

Lab: Nećabite na dom sto. Zamimo očalo, nasadmo se na palion, pomerimo s ođi svakega gospodara kućo od glavo do peto; popitajmo se za svakega kako moli u orokvi, kako žive donna, kako radi na kampanjo, a kim se paća, kako, zaš i komu se klanja. Ko najdemo, da su božji i delavei, skrbni i pošteni mož, zarežimo jih u naš protokol; a svo drugo obosimo za risorvu.

Kast: Kad budemo spoznali sve, čemo dotrinat onō od risorvo.

Viš: Viš, da smo se složili. Po dotrini čemo jih vrē na provu. Ako budu lahkomu na meso, rakiju, vino i florine, poslat čemo jih gospodinu Judežu na svatō; zaš na dan balotacioni, da do se ožonit — matrimonio civile — s cigankom »Donom Bream iz Talije«, tor da do pod dubom sv. Lovroča na švom uglevju staru kubilu, kojoj su u Buzetu rap odrezali, mulica s Pazina, švaricia s Tinjana i oslinu s Pićna sviki črivi i mićamni popalit na glatoniju svojih gosti i predargih kumi. Međjane pak, da do vero ti naši od rošorvo, kako prvi kumi i erdnia braća pešizat i poguāt, da jim se pamet ne smuti kad vro razuma nimaju. — Vidit čemo i taj mirakul!

riju: F. F. *), G. P. I., M. C. Ja, ki noznau štōt; bi zaročā po našo tako: Zapovedali su, da so štorna stori: Ivo od malih fakini, mali Piero od Zvaneta, M u t o mali od Katarino.

Po Roškida, takovo zapovedi moraju koštāt i prez bratovđine, beći naših žulji i još drugoh, sagmo njihovoh noznau, koliko.

A por diñi, i šijori iz Vižnada, da se hvalo: komplimentom naših mudrao; dunke naši hmoći noka mučo — i cito ih Gardolin — i noka spo i sanjaju magari, do sudnjoga, dnova kako i miš pred mađetom. Kemu pak ni to dobro, noka izabero drugo ravnokantance, ki to mu povedat jolli živ ali mrtav. Noki opet nam govoro, du so nam Višnjani opri ođi, tor da čemo na dan balotacioni poskođit od prešo jedan a gor drugoga na jedan kup, onako redko, kako redko se miš smuzno stomu mašku, zaš da nam noli mož, ki bi prijali: nō manji-fiki u karku za glo, nego onoriliku za čast i poštonjo. Nogo da bi nas potlo pozabija modih Vižnada, koga mi ni nepoznamo, za onih sto ikvarnar šurini za našo šromaho, kolh on još no pozna. A ma, koš bglu li vro pripravju, kako i dosat traji kuradul i karotolno rakijo! Molto Bogu, da nas razvolana kalamita izbavi od šajot!

Kast: Puška jih nonbila, tor mi nismo niš avlenti! Mi gromo na lokvu, kad broki lođu i zadaju nogu podizaju. Nna jo kako mravi u mravnjaku, a nimanmo hižo ni školo, ni dosti artikulo. Malo pred balotacioni vaju i nas pohodit niki šijori za nas pomilovat; i da sv. Valentin jim so smilil zaš s nikim motrom i s nikimi pascaul mro około njoga kako i poli vas štali, tobož da to mi vero narilit hižu.

Pređu balotacioni, to ti opet plađu, da ni vero beći, zaš da so je napljetija iznajer i zurnadati. A po majke broka, tor znau, da jih ni sad pred balotacioni u kasi vero ni. Po moju dušu, kad mi pado na pamet ta njihova igra, koja mu mora da koštit, vaje mi to u glavi, da najpljaju moli naš atar šijer kumparovo: Virujem u Boga Oca, Sina i Duhā Svetoga . . . i nitkad ga nisam đija molit tako: Virujem u Sijora, Švarojjaka i Podropnicu.

Viš: Duno, da da mi tri udolamo za pripraviti našim mlajim, ako i no krajevstvo nobosko, na manko krajevstvo manje mikarju?

Lab: Storno mi ovako; Prisožimo si tudu slogu iz svega grla, da nas svaki more št, u vrl, u fanju i ljubavi, ako ste kumtranti, a!

Kast: Pađa kost, tor mi šerot smo imali vajk vro i svoga toga, pak mi svojedno koru grizemo, — a Bogu hvatit, da nas zubi mantinjaju. Naši vrvolaji jim, da do štorna past, ma viš kako jo!

Viš: Mej kum pamotno je rokit, nego ga je petika razumit.

Lab: Nećabite na dom sto. Zamimo očalo, nasadmo se na palion, pomerimo s ođi svakega gospodara kućo od glavo do peto; popitajmo se za svakega kako moli u orokvi, kako žive donna, kako radi na kampanjo, a kim se paća, kako, zaš i komu se klanja. Ko najdemo, da su božji i delavei, skrbni i pošteni mož, zarežimo jih u naš protokol; a svo drugo obosimo za risorvu.

Kast: Kad budemo spoznali sve, čemo dotrinat onō od risorvo.

Viš: Viš, da smo se složili. Po dotrini čemo jih vrē na provu. Ako budu lahkomu na meso, rakiju, vino i florine, poslat čemo jih gospodinu Judežu na svatō; zaš na dan balotacioni, da do se ožonit — matrimonio civile — s cigankom »Donom Bream iz Talije«, tor da do pod dubom sv. Lovroča na švom uglevju staru kubilu, kojoj su u Buzetu rap odrezali, mulica s Pazina, švaricia s Tinjana i oslinu s Pićna sviki črivi i mićamni popalit na glatoniju svojih gosti i predargih kumi. Međjane pak, da do vero ti naši od rošorvo, kako prvi kumi i erdnia braća pešizat i poguāt, da jim se pamet ne smuti kad vro razuma nimaju. — Vidit čemo i taj mirakul!

Novo trvdje.

Digošo se — iz sna trdn Kad o stojna ona brda Dušmanski so skrži zub; Divo one usapavane Probudiše rođa rano, Pod lpe ih sjativ dub.

Davno priesto tuj carevo, Tuj ih teko — sjajom sievo Rezerjatiujuć tamo put; Ođavrali glo sinova Prilbrala so četa nova Majal miloj si u skut.

Sad so dižu, gordo stieno, — Uztrpjotelo što ih zjono Milovidom vrotaju — Da prkose nopogodi Što ih u dno srea zgodi A na svojom — svome tlu.

Glo ih Uška drovna, siedo Sa grudjuh svojih nođa, No ih kiti lorovom; Da im sreo vatrom plano, Ruka da im no sustano Štitod si dragi dom.

Tlačo toku Mirno val, Robotav lanoo pokopall, U dno, glo, im bilo tođ; Njokod nazu tokle tako Kad jo bladan rod naš plako, Mjasto suza val do tođ.

Različite vesti.

† Viktor Dolenc.

Ranjenim srdecem javljamo milomu rodu tužnu viest, da nam je nomila smrt ugračila dragocelu život, narodnoga pobornika i zabođnika, dišnoga prijatelju i rodoljuba g. Viktora Dolenca, vlastitika tisakarne, urednika »Edinosti«, predsjednika delavnog podpornog društva, starostu tršćanskoga »Sokol«, predsjednika podružnice »v. Cirila i Metod« u Trstu, predsjednika političkoga društva »Edinost« itd. itd. Već samo ovo štati, koje je pokojnik sdušno i rodoljubno obnašo, pokazuje jasno, što smo mi primorski Slavoni izgubili u ovom prevrednom mužu.

Pokojnik je bolovao kroz 5—6 danah od kuzinca u jučer, dne 20. t. m. u 1/2 u jutro izdahnuo je naglo udaren od kapi. Njegovom smrću nastala je među nami tučova praznina, da do se ju vrlo teško ili nikako izpuniti.

On jo bio duša svomu narodnomu životu u Trstu i okolici. Podav naš dušom i telom javnomu životu, političkomu djelovanju, nije poznavao granicah požrtvovanja, nije priznao pred žrtvom na koji volikom samo da pomogne svomu birodnomu narodu.

Pokojnikovo tielo bijaše radi okužljivo bolosti odmah na groblje proneseno, to se jo moralo odućati od sjajnog pogreba, što su mu ga bili tršćanski Slavoni nakanili prirediti. Nu ufamo se, da do mu se zahvalni narodi kasnije dostojno odućiti jer je u punoj mjeri zaslužio sveobće nerodno priznanje i zahvalnost.

I mi, nemoguće danna pod silnim udarcom, koji nas je iznondā toli nomlaodno onabao, odućastajmo za sada od pobližnjeg aprisa narodno nesreće, kličući iz dubine razvijljena srca milomu prijatelju i drugu: Šladko spavaj nezaboravni Viktoro!

† Vinko Battalia. Proč. kaptol stolno crkve u Trstu javlja nam tužnu viest, da je preminuo dne 19. t. m. njegov član, proč. g. Vinko Battalia, kanonik stolnoga kapela itd. u Trstu nakon kratke bolosti, proviđen svetoštajstvi umiridih.

Pokojnik rodio se u Trstu, a odgojen bijaše u Pazinu, gdje mu je otac služio kod c. kr. poronog urada. Bio je prijatelj i suodnik nezaboravnoga Dobroli. Polaziti se zajedno štolo u Pazinu, Karlovcu i Gorici. Služio je takodjor kao duhovni pomoćnik u Mošćenah i Pazinu, a od g. 1848. uvijek kod stolno crkve u Trstu i to 12 godinah kao kapelan, 24 godino kao župnik-kanonik, a 4 godino kao kanonik-školinik.

Pokojnik bijaše vrlo čestit svoćenik, blag, prijazan i dobroćudan. Ljubio je vazda naš biadni narod. Vjernoj pokoj đaruj mu Gospodo!

*) Pojo - polje. op. Ured.

*) Impikati = činovnici. Op. Ured.

*) F. F. odgovara valjda »Fato saro« t. j. dadešo učiniti. Op. Ured.

CesarSKI dar. Obdinsko glavarstvo u Krasnu primilo je ovih dana za 100, koje je Njog. Veličanstvo naš proslaviti cesar i kralj Fran Josip I. iz svoje privatno blagajne poklonio za gradnju crkvice u Lisou.

Goep. Janko Hočevar. Posudanji pristav o. k. poroznoga ureda u Pazinu pošto je kontrolorom te premošćen u Ajdovščinu na Goriskom. Rodoljubi pazinski tožko su se razaleti od vrioga činovnika, koji je bio toliko na zubu poročkom listu. Naše čestitke i srdačni s Bogom.

Diecezanske vijesti. Među svećenstvom tričranksko-koparsko biskupija dogodilo se sliedeće promjene: G. I. Slapar duh. pom. u Lanišću promješten je u Podgorje; g. A. Notar, kapelan iz Klance u Plavje; g. M. Dobrovoc, kapelan iz Podgorja u Klance; g. Mohorič iz Pizog u Brezovici; g. Stržinar iz Brezovica u Dragu; g. Grašič, koji je imao id — kao što smo zadnji put javili — iz Grašiča u Zminj, idu kao duh. pom. u Pidan, a g. Fr. Kurald idu iz Pidan u Zminj.

Deputacije u Pull. Prijatelj sa otoka Krka malo nas, da popunimo naše vijesti o deputacijah, koje su biljahu primljeno od Njog. Veličanstva dne 4. t. m. u Pull, tim, što bijaše među navodentni jur deputacijam i obdinska deputacija novoustranoj obdine Punat, što im ovim rado štimino.

Osudjen. O. kr. kotarski, sud u Pazinu osudio je g. Godinu ml. iz Zminja radi poznatih noćnih izgradah, na 10 dana tamnice.

Gimnazija u Pazinu imala je koncom ove školske godine 102 djaka. Omi razred 9, sedmi 8, osmi 8, peti 10, četvrti 10, treći 8, drugi 20, prvi 18; pripravni točni 20. Od tih dobili su prvi red s odličkom 2 djaka, prvi red 77 djaka, popravljen do dvojnog, drugi red 17, a treći 4 djaka. Po vjori još svi rimokatolici. Matorijalni jezik talijanski govorilo je 50, hrvatski 28, slovenski 11, njemački 77 djaka. Iz Pazina bilo ih je 20, iz Primorja izvan Pazina 64, iz Kranjske 10, iz gornje Austrije 1, iz Dalmacije 2, iz Ugarske 1, iz Ruske 1. Školovanje uživalo je 10 djaka u imanju 1586 for. 50 novč. Osim toga podloženo je iz državnih sredstvih 800 for. med siromašnim i vrodno učenikom a 400 for. potrošilo se za nabavu knjiga, odjosa i hranu siromašnim djakom. Znamajki odbor u Porodu podložio je jednomu djaku potpore od 50 for.; Hrvatšćina hrvatski ljudi u Istri u Krasnu dvim djakom for. 22.

Školska godina završila se jo dne 15. tok. mjesecem; upisivanje sliedeće 10. 11. septembra. Kao što je razabrati iz gornjih brojeva, paznička gimnazija silno je pohadjana. Uzroci su tomu razni. Vrlo puta spomenuli smo u našom listu, kako bi morala biti uredjena ova gimnazija, da bude od koristi po našu mladoš u Istri. Budući jo nezakovni razlozi njemački, to su toll hrvatski koji talijanski roditelji utrudjavaju slići svoju djecu u takvu školu, gdje su nauču u svojem jeziku. Posljednja toga jest, da naši mladići idu radju na Hloku i Sonj, a talijanski u Kopur, gdje su u matorinjem jeziku mogu inozariti. Nije doduše ni u Pazinu znamenat naš jezik, jer je za hrvatski jezik imenovani poseban profesor, koji jo podučavao dobrim uspjehom 20 djaka, ali to nije još sve, što želi naš narod. Drugi pako razlog, radi kojega je broj hrvatskih djakah tako malen, jest taj, što voljamo boljih djaka iz niže gimnazije odlati u djeđaški konvikt u Trstu. Sretno li uro po nas, kad bi se bila oživotvorila namieno nozarobavnoga biskupa Dobrih, da su ustrojili konvikt u Pazinu! Taj konvikt osjegurao bi bio obstanak gimnaziji a i naša djeca odgajana bi bila u matorinjem jeziku. Svakako sve ovo činjenje nesamju nas prostrajiti; naš puk noka ipak naše svoju djecu u pazničku gimnaziju. Polag o d l u k e v i s o k o g a m i n i s t a r s t v a, koja je ovih dana pripjela, neima se u sliedećih dvih školskih godina ništa mjenjati, t. j. za školske godine 1887-88. i 1888-89. osjegurao jo obstanak gimnazijo u Pazinu. Čim više našo djeco dođe u tu gimnaziju, tim ćemo većim pravom moći zadržavati, da se gimnazija za stalno uzdrži, to da se zadovolji našim pravodnim zahtjevom glede jezika. Šaljite daklo u školu djecu, jer trebamo nauđenih mužovah.

Donajmo iz školskoga programa oglas za sliedeću školsku godinu.

GLAS.

Učenici primat će se dne 10. i 17. rujna t. g. od 8 sati prije podno u ravnatojskoj pisarni.

Dne 10. i 17. rujna obdržavati će se opotovni izpiti, a primatoljni izpiti biti će odmah, kad se prijave.

Uvjoti primanja još sliedeći:

1. Od učenika, stupajućih u pripravni razred, zahtiova se dokaz, da su 8. godišnji tečaj koje pučke škole dobrim uspjehom završili.
2. Tko želi biti primljen u I. gimnazijalni razred, valja da navršil dosotu godinu života barom u kolodarskom ljetu, u kojem pođima školska godina.
3. U I. gimnazijalni razred smiju samo oni učenici bez primatoljnoga izpita stupiti, koji ih imaju dozvolu taj razred opotovati ili biljahu školske godine 1886-7 iz pripravnoga razreda otvoga zavoda sa svjedodžbom prvoga reda odpušteni; svi drugi učenici pako, koji u I. razred, imaju ponajprije svjedodžbu polaznicu želo stupiti, koje javno pučke škole, ako su koju polazili, propisanu odpisom njegove prozvišenosti gospodina ministra za bogotvoje i nastavu od 7. travnja 1878 br. 5410, podičiti i podvrti so zatim primatoljnom izpitu, kod kojega so zahtiova sliedeći:
 - a) ova mjera znanja u vjeronauku, koja so može u prva četirigodišnja tečajna pučke škole stadi;
 - b) razumjovanje polagajlihi komada njemačkoga štiva, koje imaju nomenajčki učenici, ako uzroba, pokazati provedjenom u svoj matorinjski jeziku; zatim još znanju podoba iz literaturja njemačkoga jezika;
 - c) uvježbanost u četiri glavne vrste računa sa stolimi brojevima.
4. Učenici gimnazijalni, dolazni od novo, imaju platiti prijamnu pristojbu od 2 k. 10 novč., i svi podamali od I. razreda priinos na knjižnicu od 50 novč.
5. Sve učenike, koji za prvi put dolaze u ovaj zavod, imaju njihovi roditelji ili zakoniti jim zamjenici pruiti to donot i kratni list.
6. Učenici, koji su ovu gimnaziju već poznašli, moraju so kod upisivanja izkazati svjedodžbom o zadnjom polugodilju.

Izpitni zrelosti na koparskoj pripravnici. Plemeniti izpiti na tom zavodu započeli su dne 27. junija u utromi svrškli dne 15 t. m. U uvodni priglasilo so k izpitu zrelosti 15 roditelji i jedan izvanredni kandidat. Po narednosti ih naukovnom jeziku, biljaše izmedju tih, 8 Slovenceva, 4 Hrvata i 4 Talijana. Svih 16 kandidatah položilo jo dobro izpito, t. j. biljahu zrelosti proglašeni a Slovence iz tričranksko okošćen goep. Gormok dapado s odličkom.

12 Baško pišu nam 18 t. m. sliedeće: Često štimo u otononjom Vrhom listu tuzbo o nerodli na poštal. Čušte atogod i od ovid, pa upotribo, kako i što Vam no svitjelo bude. Bili do tomu juvo godina, što nas jo ravnatojštvu poštal nerodilo im još jednim grebom, i to valjda na vebenje §. 10 tomoljnihi zakonik, ovim naprimo kao da smo u uredu Italije: „I. U. yendita francoball o signavatori postali“ pa ovo živo naše glavo ako do koji od mjođanalih razumjeti to, Pak da bi bar to bilo radi udobnosti publike. Ali znaeto, da so pre-tro naše trgovitelje uz memo, to ima za tako rođi jedan ulou uz dva rodu kudnih. Uhuz li so u trgovitelje, roduo s kopna na llovu ruku jo br. 1. a poštnvaki urud jo na br. 12, a onaj gr. na br. 52, pa koj je udobnost u tomu? No da bi i to bilo, ali to nije sve. G. počmoštar po svojih hilih odpravlja od ureda stranko, da idu prije po biljega a to so slušilo takodjor i uglednim oobnam. Od to strogosti rođ bi, da je nešto pupušto, ali znavotanju njegovu nije konca ni kraja. On so stromo drži uredovnih satih, ali znavotajstvo ni sada još nije primoralo, da ogladi, u koji mu sat ima koji dan pošta s Krka dođi. A znate li žšto to? Jer ono kljuje nije u stanju prevalliti put iz Krka do Baško u propisano vrijeme od 8 sata, pa tako so i sluđi, da se svako večori ni pošto nedobije; dapado bilo jo nedavno, kad su činovnici i poslužnici takodjor čekali na dolazak pošta, pa ova je poslije 6. satih došla, a na to gospodju g. pošte moštra zatvorila jo ulaz i prozor ureda svima u brk. A došo so dogodio, da jo koja pošlijka ovača prioko Malinske imalu duđi, pa od onud so jo više dana oćekivalo pod izlikom, kako g. pošte moštar voli, da noima kođije, i da nije dužan takove pošlijke nositi, to to čini doći tokar onđ, kad koja kočju iz Krka služajno amo dođo. Jednom rieđu, ako nemožemo ovdje tokom pošte odgovarati, onda jo ovdjo pošta ustrojena jedino na koriet g. pošte moštara, nipošto pako za žiku, ili hitriju komunikaciju. Vidjet ćemo, što će novi ravnatelj u tom urediti.

Uzor gospodarstvo u Buzetu. Gdje jo pogibeli najveći, tu jo Bog najbliže, kužo naš narod, a mi nemožemo nego to potvrditi, jo smo to i sami skušili. Da bijaše u našoj obdini pogibeli razpadaća i propasti pradžvati, toga nemoju niti oni zatajiti, koji su tu pogibeli izazvali ili prozročili. Sreća i Bog što jo narod na vrijeme progledao, jer da je ostavio obdinsku upravu još samo tri godine u rukuh šarenjaško-krnjolskih nobi so bilo moglo nađi čovjeka, koji bi nas bio mogao iz gotovo propasti izvadi.

Eto vam nekoliko činjenicah, koje jo našo svjedodžbo, kako so jo u Buzetu išlo upravno za tim, da se ova jednu obdinu povu upropati.

Obdinski odbor, koji bi bio imao obdinom upravljati samo 6 tjedanal, vladao jo samovoljno 22 mjeseca, a na koncu svoje vladavine prodano novomu načelniku silnu svotu od for. 48.021!

Dne prvoga junija t. g. trebalo jo za izplatu činovnicah i službenicah samo za jedan mjesec for. 168. 82 novč. Gdje da so taj novac uzmo? A gdje so drugi troški? Namot na dacijsu iznosio mjesечно for. 140, no ovi su obustavljeni za izplatu duga i kamatah provincojnjoj zakladni. Taj dug naravno jo na desetoć tisućah forinti, a uđinili jo bivši načelnici i upravitelji.

Osim toga ostavili isti naši usreditilji i drugih dugovah, koji moraju biti izplaćeni. Tako imadu primorano dobiti ljodšćiti Fonda, Ghoraa, Ubiđinli, to obdinski činovnici skoro 3000 for.

Novi načelnik, čim jo prozioe službu, našo jo članovima na stolu po koji novi dug, što bijaše od njegovih predšastnikah uđinjen, a and so za to morali da skrbi novo nastupaju.

U porodici „dabi“ br. 280, opominjo buzetaki dopisnik dopisnika tričrankskoga lista „Matice“, da su bivši buzetaki načelnici primili znanjenu odandu radi slabo uprave, ali mi mi poručimo, da jo njegovih štđentnah groh toll volje, da jo morali voliku pokoru štiti prije nego li zaslužo oprošćenju.

Glasoviti Claral uzao jo primorao iz obdinske blagajne predaju od for. 1528 i 02 novč. a da nije nikada ni polazio o tomu računu. On jo dođuo izradilo nekoliko apocifiko, no ni to kud bi pravodno i istinito bilo, neodgovornu predaju. Isti gospodini njojao jo od god. 1877. dođ jo pošeđimno odboru obdinsku upravu izručilo, svotu od for. 180 i 18 1/2 urč. a svega toga nije nigdje zabilježilo. Od to svotu utjerao jo dio obđ. pandur Blažović u porožnoj obdini Radice i drugud pak jo to izručilo g. Claral-u u ovaj s tim u svoj žep.

G. Claral učinio jo kreditivni banku u Porodu namiru vrhu for. 84. i 50 novč. na izplatu kapitala na imo Mateja Tomšića iz Srebrgo, koji je uz amortizaciju dugnu noću svotu, a da mi banka izruđi novac, morala njeje buzetaka obdina poslati rođenu namiru duga Tomšićova i dlatavolacju zomjo, koja bijaše prije obdini podložana. Banka je na to poslihi obdini nezao a g. Claral a njim u ovaj žep.

Da pokrijo apomoniti dug od 1528 for. pokazao jo g. Claral nekoje namiru i apocifiko, na iz ovih opnja so, da ju pribrajoje svaki put kad jo išao u komisije vrhu putnoga putavala, za nekaje po tri, za druge po šest, a za nekaje čak po dvoje for. svu za ditiu. Za put do Tratu računao jo u r. for. 34 i 05 novč.; do kopra for. 24; do Lanišća for. 12. Isto tako kud bi išao po pluvanjalh pozdraviti biskupa prigodom sv. bormo uzeo bi n. pr. do Huma for. 7.00 itd., to jo za takove dlotu nradunao čitavih for. 840.

Koliko so do sada znado, primio jo g. Claral i vrijeme svoga načelnikovanja od god. 1877. do 1886. za putovo for. 2591 i 90 novč. a još zahtjevna račun svotu od for. 840!!

Za njoga možo so otvoreno kaznati, da jo rabio obđ. blugajnu u svoje privaćno svrhe. Što so so još s vremenom o njegovoj krasnoj upravi doznati, to neka sam Bog znado!

Obdinski upravitelji, dođino presjednik nje uprave g. Bigatto zadobio jo u sjednici od u oktobra 1885. mjesecnu plaću od 42 for. pronada so jo bio sveđino i to pismono odreko svake plaće il nagrade.

G. Rubinić-u duo je isti presjednik kao prodajam za sudbono spiso for. 307 od kojih kaže Rubinić, da je potrošio for. 164 a pridržao si for. 149. Uzmo li so u obzir, da u isto vrijeme kad so jo diebio nepotrebno prodajmo, ličnik i obđ. činovnici nebilju plaćeni, tad so jo doći lahko do zaključica, da so jo za vrijeme šarenjaško-krnjolske uprave u Buzetu baš divno gospodarilo.

lov u zajam i prodaja žumc. Na dražbi, obdržavanoj onomadno u Pull radi kanfanarskoga lova, ostao jo lov u onoj obdini na g. Ivanu Basilio, koji so pravo lova podieliti sa više drugovah kanfanarske obdine. Za pravo lova dati so godimico 50 for. i 1 novč. Tim dobiva obdina na godinu for. 25 više nego li jo dobivala do sada.

Rovinjaska gospoda, da za zakušnila na dražbu i tako jo ostao lov na domaćih mužovih. Tim uspjehom, da su zadovoljni svi obdinski kanfanarski osim šarenjaško-krnjolske svojto.

Obdina kanfanarska prodala jo noku žumu za 1200 for. pak da so jo predlagalo, da so od tog novca izplati dug g. N. Monija u svoti od for. 1000, no taj prodlog nobijaše prihvaćen, vođ so radjo plaća rođonomu gospodinu for. 97. 50 novč. interesa na godinu. Živilo takovo gospodarstvo!

Novi načelnik, čim jo prozioe službu, našo jo članovima na stolu po koji novi dug, što bijaše od njegovih predšastnikah uđinjen, a and so za to morali da skrbi novo nastupaju.

U porodici „dabi“ br. 280, opominjo buzetaki dopisnik dopisnika tričrankskoga lista „Matice“, da su bivši buzetaki načelnici primili znanjenu odandu radi slabo uprave, ali mi mi poručimo, da jo njegovih štđentnah groh toll volje, da jo morali voliku pokoru štiti prije nego li zaslužo oprošćenju.

Glasoviti Claral uzao jo primorao iz obdinske blagajne predaju od for. 1528 i 02 novč. a da nije nikada ni polazio o tomu računu. On jo dođuo izradilo nekoliko apocifiko, no ni to kud bi pravodno i istinito bilo, neodgovornu predaju. Isti gospodini njojao jo od god. 1877. dođ jo pošeđimno odboru obdinsku upravu izručilo, svotu od for. 180 i 18 1/2 urč. a svega toga nije nigdje zabilježilo. Od to svotu utjerao jo dio obđ. pandur Blažović u porožnoj obdini Radice i drugud pak jo to izručilo g. Claral-u u ovaj s tim u svoj žep.

G. Claral učinio jo kreditivni banku u Porodu namiru vrhu for. 84. i 50 novč. na izplatu kapitala na imo Mateja Tomšića iz Srebrgo, koji je uz amortizaciju dugnu noću svotu, a da mi banka izruđi novac, morala njeje buzetaka obdina poslati rođenu namiru duga Tomšićova i dlatavolacju zomjo, koja bijaše prije obdini podložana. Banka je na to poslihi obdini nezao a g. Claral a njim u ovaj žep.

Da pokrijo apomoniti dug od 1528 for. pokazao jo g. Claral nekoje namiru i apocifiko, na iz ovih opnja so, da ju pribrajoje svaki put kad jo išao u komisije vrhu putnoga putavala, za nekaje po tri, za druge po šest, a za nekaje čak po dvoje for. svu za ditiu. Za put do Tratu računao jo u r. for. 34 i 05 novč.; do kopra for. 24; do Lanišća for. 12. Isto tako kud bi išao po pluvanjalh pozdraviti biskupa prigodom sv. bormo uzeo bi n. pr. do Huma for. 7.00 itd., to jo za takove dlotu nradunao čitavih for. 840.

Koliko so do sada znado, primio jo g. Claral i vrijeme svoga načelnikovanja od god. 1877. do 1886. za putovo for. 2591 i 90 novč. a još zahtjevna račun svotu od for. 840!!

Za njoga možo so otvoreno kaznati, da jo rabio obđ. blugajnu u svoje privaćno svrhe. Što so so još s vremenom o njegovoj krasnoj upravi doznati, to neka sam Bog znado!

Obdinski upravitelji, dođino presjednik nje uprave g. Bigatto zadobio jo u sjednici od u oktobra 1885. mjesecnu plaću od 42 for. pronada so jo bio sveđino i to pismono odreko svake plaće il nagrade.

G. Rubinić-u duo je isti presjednik kao prodajam za sudbono spiso for. 307 od kojih kaže Rubinić, da je potrošio for. 164 a pridržao si for. 149. Uzmo li so u obzir, da u isto vrijeme kad so jo diebio nepotrebno prodajmo, ličnik i obđ. činovnici nebilju plaćeni, tad so jo doći lahko do zaključica, da so jo za vrijeme šarenjaško-krnjolske uprave u Buzetu baš divno gospodarilo.

Obdina. Za pravo lova dati so godimico 50 for. i 1 novč. Tim dobiva obdina na godinu for. 25 više nego li jo dobivala do sada.

Rovinjaska gospoda, da za zakušnila na dražbu i tako jo ostao lov na domaćih mužovih. Tim uspjehom, da su zadovoljni svi obdinski kanfanarski osim šarenjaško-krnjolske svojto.

Obdina kanfanarska prodala jo noku žumu za 1200 for. pak da so jo predlagalo, da so od tog novca izplati dug g. N. Monija u svoti od for. 1000, no taj prodlog nobijaše prihvaćen, vođ so radjo plaća rođonomu gospodinu for. 97. 50 novč. interesa na godinu. Živilo takovo gospodarstvo!

Književnost.

„Matica Hrvatska“ počela jo diti i razaslati svoje ovogodišnje knjige, i to nabroju ih sedam:

1. Pod starimi krovovi. Zapisci i ulomci, napisao Ksaver Sander — Gjalški. Svezak LXXXVII—LXXXIX zabavno knjižno.

2. Ksanta. Pripovieda Ivo Vojnović (Sorgij P.) Svezak XC—XCII zabavno knjižno.

3. Put u Carigrad od Adolfa Valora, sa četordeset slika i tlorisom Cavigrada.

4. Sabrano Pripoviesti Augusta Senoa. Svezak peti.

5. Orlica iz hrvatske književnosti. Napisao Ivan Broz. Svezak prvi. Uvod u književnost.

6. Glasoviti Hrvati prošlih vijekova. Niz životopisa. Napisao Ivan Kulenjićević Salomonki. Sa sudam slika.

7. Kulca. Pripovieda orlica, Napisao Dr. Mišo Klapanić. Knjiga prva sa sudamdeset i šest slika. (Nagradjeno iz zaklada grofa Nep. Draškovića za god. 1880). Poudna knjižnica „M. Hrvatske“ knjige XI.

Oni „Matice“ na ovo gori nabrojene knjige so još uvjek primaju, i primat so so svo dođio, dok bude u zalih ovogodišnjih knjigah.

Pošto so jo do danas tak slabju povolna prošlogodišnjih članova „Matice“ prijavila i svoje primose odboru dostavila, to so umoljavaju gg. druživoni povjerenici „Matice“, da što prije još nemožemo pitnoso od svojih članovah naberi i odboru u koliko moguće sve na jednom dostave, da im so uzmaguju i knjige odnute što prije i u jednoj pošlijki pripisati.

„Matica Hrvatska“ možda jo i ovo godinu sav možadit trudi, da ovogodišnjim knjigami i što se tiče saradžuju, ukusno najštinio, broja i obnaga svoje članovo podpunoma i u svakom pogledu zadovolji, to zato i pouzvano oćekiva, da joj so nođo ni ovo godinu no samo prošlogodišnji članovi izvorytiti, već da so još i mnogo novih članovah „Matice“ pristupiti, da uzmagno „Matice“ i voliki trošak za ovogodišnje knjige pokriti, i obraditi se krolpikom sudporom svojih članovah za daljni rad o podjoru za hrvatsku prosvjetu blagoslovljenom nastojanju.

Dopisnica uprave.

Od dne 9. do 15. pripisalo nam predplatu do konca 1887. l. n. gg.: F. R. Brigid — N. J. i S. M. Dubanšica P. D. Baška za G. izt. — Čit. Zadr. — M. L. Zvonca. — J. M. Bakar. — F. Z. Poljano za 5. izt. — M. G. Pazin. — J. D. Castelnuovo Dalm. — F. K. Pul. — A. M. Pul. — I. B. Kostrena. — F. K. Frančić. — E. J. Lipa. — F. D. Gorica. — P. P. Vranja. — A. N. Pidan. — T. K. Novi. — F. J. Mlaka. — A. V. Mlaka. — L. T. Trst. — K. B. Krik. — F. D. Kustav i. G. 48. — Dr. P. L. Poreč. — M. R. Pomer. — A. C. Volesko. — P. A. Portole. — J. M. Brud. — V. B. Crnica. — J. M. Novalja. — Dr. F. M. Zagrab. — V. P. Reka. — J. D. Trst.

Do konca junija t. g. p. n. gg.: M. A. Oltro. — V. P. Matuj za 13. izt. — J. B. Zadr. — N. B. i N. A. Omišalj. — J. S. Oborovo do 30. junija 80. — J. B. Lovran do konca 86.

zutrjski brojevi

dne 19. julla.

Trst	68	30	41	71	37
Lino	40	26	70	18	29
Buda	90	23	11	41	65
innsbruck	90	26	60	70	56

dne 20. julla.

Trst	78	20	30	5	17
Lino	48	63	09	19	24
Hermannstadt	15	72	61	63	2

Pozdravi!

Pošto mi nobijaše moguće svo prijateljstvo i znanje na mom polazku iz Pazina osobno pozdraviti, kličom njim ovim putem najrdađnji s Bogom!

Janko Hočevar.

